TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. sausio 20 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Karteliai – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas – Baudos – Panaikinimas – Pagrindinės baudos sumos grąžinimas – SESV 266 straipsnis – Delspinigiai – Skirtumas tarp delspinigių ir kompensacinių palūkanų – Palūkanų apskaičiavimas – Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnio 4 dalies a punkto antras sakinys“

byloje C-301/19 P

dėl 2019 m. balandžio 11 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama F. Dintilhac, P. Rossi ir F. Jimeno Fernández,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Printeos SA, įsteigtai Alkala de Henarese (Ispanija), atstovaujamai *abogados* H. Brokelmann ir P. Martínez-Lage Sobredo,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras (pranešėjas), teisėjai N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris W. A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2019 m. vasario 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Printeos / Komisija* (T-201/17, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2019:81), kuriuo šis teismas, iš dalies patenkinęs *Printeos SA* ieškinį, priteisė iš Europos Sąjungos, atstovaujamos Komisijos, atlyginti žalą, šios bendrovės patirtą dėl to, kad nebuvo sumokėta jai priklausanti 184 592,95 euro dydžio suma, kuri turėjo būti pervesta kaip delspinigiai, priskaičiuoti nuo 2015 m. kovo 9 d. iki 2017 m. vasario 1 d. pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą vykdant 2016 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Printeos ir kt. / Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722), ir nurodė prie atlygintinos žalos sumos pridėti delspinigius, skaičiuojamus nuo skundžiamo sprendimo paskelbimo iki visiško sumokėjimo, taikant palūkanų normą, kurią Europos Centrinis Bankas (ECB) taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintą 3,5 procentinio punkto.

2 *Printeos* pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą ir juo prašė iš dalies panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą, susijusį su šio padidinimo *dies a quo*.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1/2003

3 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 31 straipsnyje „Teisingumo Teismo atliekamas peržiūrėjimas“ nustatyta:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą. Jis gali panaikinti, sumažinti arba padidinti skirtą vienkartinę arba periodinę baudą.“

Finansinis reglamentas

4 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012, p. 1) 78 straipsnyje „Gautinų sumų nustatymas“ buvo numatyta:

„1. Gautinų sumų nustatymas – tai veiksmas, kuriuo atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas:

a) patikrina, ar skola yra;

b) nustato arba patikrina skolos tikrumą ir jos sumą;

c) patikrina sąlygas, kuriomis skola turi būti sumokėta.

2. Komisijai mokami nuosavi ištekliai ir tikrai patvirtinta tiksli gautina suma nustatoma apskaitos pareigūnui siunčiamame vykdomajame rašte sumoms išieškoti, o po to skolininkui siunčiamame debetiniame dokumente; abu dokumentus parengia atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas.

3. Klaidingai išmokėtos sumos turi būti atgautos.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 210 straipsnį, nustatančius išsamias taisykles dėl gautinų sumų nustatymo, taip pat dėl procedūros, patvirtinamųjų dokumentų ir delspinigių.“

5 Finansinio reglamento 83 straipsnyje „Komisijos paskirtos baudos, nuobaudos ir susikaupusios palūkanos“ buvo numatyta:

„1. Sumos, gautos baudų, nuobaudų ir sankcijų pavidalu, taip pat bet kurios dėl jų susikaupusios palūkanos arba kitos pajamos į biudžetą nėra įrašomos kaip biudžeto įplaukos tol, kol sprendimus, pagal kuriuos jos yra paskirtos, gali panaikinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

2. Pirmoje dalyje nurodytos sumos kuo greičiau įrašomos į biudžetą kaip biudžeto įplaukos vėliausiai tais metais, kurie eina po to, kai išnaudojamos visos teisinės gynimo priemonės. Sumos, kurios turi būti grąžintos jas sumokėjusiam subjektui pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, neįrašomos kaip biudžeto įplaukos.

<…>

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus <…>, nustatančius išsamias taisykles dėl sumų iš baudų, nuobaudų ir susikaupusių palūkanų.“

6 Finansinio reglamento 92 straipsnyje „Terminai“ buvo nustatyta:

„1. Mokėjimai atliekami per:

a) 90 kalendorinių dienų įgaliojimus perduodančių susitarimų, sutarčių, susitarimų dėl dotacijų ir sprendimų, susijusių su techninėmis paslaugomis ar veiksmais, kuriuos ypač sunku įvertinti ir pagal kuriuos mokėjimas priklauso nuo ataskaitos ar sertifikato patvirtinimo, atveju;

b) 60 kalendorinių dienų visų kitų įgaliojimus perduodančių susitarimų, sutarčių, susitarimų dėl dotacijų ir sprendimų, pagal kuriuos mokėjimas priklauso nuo ataskaitos ar sertifikato patvirtinimo, atveju;

c) 30 kalendorinių dienų visų kitų įgaliojimus perduodančių susitarimų, sutarčių, susitarimų dėl dotacijų ir sprendimų atveju.

<…>

5. Išskyrus valstybių narių atveju, praėjus 1 dalyje nustatytiems terminams, kreditorius turi teisę gauti delspinigius.

6. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 210 straipsnį, nustatančius išsamias taisykles, susijusias su mokėjimų terminais ir aplinkybių, kuriomis kreditoriai, kuriems pavėluota išmokėti, turi teisę gauti delspinigius, kurie įrašomi į eilutę, iš kurios išmokėta pagrindinė suma, apibrėžimu.“

Deleguotasis reglamentas (ES) 1268/2012

7 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) Nr. 1268/2012 dėl finansinio reglamento taikymo taisyklių (OL L 362, 2012, p. 1) Komisija priėmė remdamasi Finansinio reglamento 78 straipsnio 4 dalimi.

8 Reglamento Nr. 1268/2012 80 straipsnio 3 dalyje buvo numatyta:

Debetiniu dokumentu skolininkui pranešama, kad:

<…>

b) jei skola apmokėta iki termino pabaigos, delspinigiai nebus skaičiuojami;

<…>“

9 Šio reglamento 83 straipsnyje „Delspinigiai“ buvo numatyta:

„1. Nedarant poveikio jokioms specialiosioms nuostatoms, atsirandančioms taikant konkretiems sektoriams taikomus reglamentus, iki 80 straipsnio 3 dalies b punkte nurodyto termino pabaigos negrąžintai gautinai sumai skaičiuojamos palūkanos pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis.

2. Iki 80 straipsnio 3 dalies b punkte nurodyto termino pabaigos negrąžintoms gautinoms sumoms skaičiuojamos palūkanos, taikant palūkanų normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms perfinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią mėnesio, kurį sueina grąžinimo terminas, pirmąją kalendorinę dieną, padidinus ją:

a) aštuoniais procentiniais punktais, kai skola susidarė pagal viešojo tiekimo ir paslaugų sutartį, nurodytą V antraštinėje dalyje;

b) trimis su puse procentinio punkto – visais kitais atvejais.

3. Palūkanos skaičiuojamos nuo kalendorinės dienos, kuri eina po termino, minėto 80 straipsnio 3 dalies b punkte ir nurodyto debetiniame dokumente, iki kalendorinės dienos, kurią skola yra visiškai grąžinama.

Vykdomasis raštas sumoms išieškoti dėl sumos su delspinigiais parengiamas, kai tos palūkanos iš tikrųjų gaunamos.

4. Baudų atveju, kai skolininkas pateikia finansinę garantiją, kurią apskaitos pareigūnas priima vietoj mokėjimo, nuo 80 straipsnio 3 dalies b punkte nurodyto termino skaičiuojamos palūkanos, taikant šio straipsnio 2 dalyje nurodytą normą, galiojančią pirmą mėnesio, kurį priimamas sprendimas, kuriuo skiriama bauda, dieną, padidinus ją tik vienu su puse procentinio punkto.“

10 Šio reglamento 90 straipsnyje „Baudų arba kitų nuobaudų išieškojimas“ buvo nustatyta:

„1. Kai Europos Sąjungos Teisingumo Teisme iškeliama byla prieš Komisijos sprendimą, kuriuo nustatoma bauda arba kitos nuobaudos pagal SESV arba Euratomo sutartį, kol nebus išnaudotos visos teisinės gynimo priemonės, skolininkas arba laikinai sumoka mokėtinas sumas į apskaitos pareigūno nurodytą banko sąskaitą, arba pateikia apskaitos pareigūnui priimtiną finansinę garantiją. Garantija laikoma nepriklausoma nuo prievolės sumokėti baudą, nuobaudą arba kitas nuobaudas ir vykdoma pirmą kartą pareikalavus. Ši garantija pateikiama visam reikalavimui dėl pagrindinės skolos sumos ir mokėtinų palūkanų, kaip nurodyta 83 straipsnio 4 dalyje.

2. Komisija užtikrina laikinai surinktas sumas, investuodama jas į finansinį turtą – taip užtikrinama, kad pinigai bus saugūs ir likvidūs, ir bus gauta teigiama grąža.

<…>

4. Išnaudojus visas teisines gynimo priemones ir kai bauda arba nuobauda panaikinama arba sumažinama, imamasi bet kurios iš šių priemonių:

a) neteisingai surinktos sumos kartu su priskaičiuotomis palūkanomis sugrąžinamos atitinkamai trečiajai šaliai. Jeigu bendra gauta atitinkamo laikotarpio grąža yra neigiama, grąžinama neteisingai surinktos sumos nominalioji vertė;

b) jeigu buvo pateikta finansinė garantija, ji atitinkamai grąžinama.“

11 Reglamento Nr. 1268/2012 111 straipsnio 4 dalyje buvo numatyta:

„Pasibaigus Finansinio reglamento 92 straipsnio 1 dalyje nurodytiems terminams, kreditorius turi teisę gauti delspinigius pagal šias sąlygas:

a) taikomos šio reglamento 83 straipsnio 2 dalyje nurodytos delspinigių normos;

b) delspinigiai mokami už laikotarpį, prasidėjusį kitą kalendorinę dieną nuo mokėjimo termino pabaigos, nustatytos Finansinio reglamento 92 straipsnio 1 dalyje, iki mokėjimo dienos.

<…>“

Bylos aplinkybės

12 Skundžiamo sprendimo 1–27 punktuose išdėstytas ginčo aplinkybes galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

13 2014 m. gruodžio 10 d. Sprendimo C(2014) 9295 *final* dėl bylos nagrinėjimo pagal [SESV] 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (AT.39780 – Vokai) (toliau – 2014 m. sprendimas) 1 straipsnio 5 dalies a punkte Komisija konstatavo, kad *Printeos* pažeidė SESV 101 straipsnį ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3) 53 straipsnį, nuo 2003 m. spalio 8 d. iki 2008 m. balandžio 22 d. dalyvaudama kartelyje, veikusiame Europos standartinių iš katalogo užsakomų ir specialiai atspausdintų vokų rinkoje, įskaitant Daniją, Vokietiją, Prancūziją, Švediją, Jungtinę Karalystę ir Norvegiją.

14 Už nustatytą pažeidimą šio sprendimo 2 straipsnio 1 dalies e punkte Komisija *Printeos* bendrai ir solidariai su jos tam tikromis patronuojamosiomis bendrovėmis skyrė 4 729 000 EUR baudą.

15 Pagal to sprendimo 2 straipsnio 2 dalį bauda turėjo būti sumokėta per tris mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą.

16 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Praėjus šiam terminui, automatiškai nuo pirmos mėnesio, kurį buvo priimtas šis sprendimas, dienos yra skaičiuojamos palūkanos pagal [ECB refinansavimo operacijoms] taikomą normą, padidintą 3,5 procentinio punkto.

Jei pirmame straipsnyje nurodyta įmonė pateikia ieškinį, ji iki termino pabaigos turi užtikrinti baudos sumokėjimą, pateikdama priimtiną finansinę garantiją arba laikinai sumokėdama baudos dydį pagal Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnį.“

17 Apie 2014 m. sprendimą *Printeos* pranešta 2014 m. gruodžio 11 d. 2015 m. vasario 16 d. el. laiške Komisija jai priminė, kad skirta bauda turi būti sumokėta per tris mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos ir, jeigu *Printeos* nuspręstų Bendrajam Teismui pateikti ieškinį dėl panaikinimo, turėtų pateikti pakankamą banko garantiją arba laikinai sumokėti baudą.

18 Prie šio laiško Komisija pridėjo 2002 m. liepos 20 d. raštą „Information Note on Provisionally Paid or Guaranteed Fines“ (informacinis pranešimas dėl baudų laikino sumokėjimo arba jų garantijos), kuriame, be kita ko, teigiama:

„<…> apskaitos pareigūnas laikinai iš atitinkamos įmonės priima baudų, dėl kurių pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Teisingumo Teisme, sumas arba pareikalauja, kad įmonė pateiktų garantiją. Išnaudojus visas teisines gynimo priemones, laikinai surinktos sumos ir už jas priskaičiuotos palūkanos įtraukiamos į biudžetą arba grąžinamos (visos ar jų dalis) atitinkamai įmonei.

<…>

Komisijos nuo 2010 m. skirtų baudų atveju ši institucija laikinai pervestas sumas investuos į fondą, sudarytą iš savarankiško aukštos kokybės turto portfelio, kurio rizika neviršija rizikos, susijusios su savarankiškais aukštos kokybės kreditais, kurių likęs terminas daugiausia [dveji] metai, ir kuris valdomas Komisijos tarnybų.

Jei Teisingumo Teismas visiškai ar iš dalies panaikina baudą, Komisija grąžina visą ar dalį panaikintos sumos kartu su garantuota grąža.

Ši garantuota grąža grindžiama sistemos pelningumu per visą investicijos laikotarpį.“

19 2015 m. vasario 20 d. *Printeos*, pirma, Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį ir juo pirmiausia siekė, kad būtų panaikintas 2014 m. sprendimas tiek, kiek jis su ja susijęs, ir, antra, 2015 m. kovo 9 d. laikinai sumokėjo šiuo sprendimu jai skirtą baudą.

20 *Printeos* sumokėta baudos suma buvo pervesta į finansinio turto fondą (toliau – BUFI fondas), sukurtą pagal 2009 m. birželio 15 d. Komisijos sprendimą C(2009) 4264 *final* dėl rizikos sumažinimo valdant laikinai sumokėtas ir generalinio direktorato „Ekonomikos ir finansų reikalai“ administruojamas baudas. Šis sprendimas pagrįstas 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo [F]inansinio reglamento įgyvendinimo (OL L 248, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74, klaidų ištaisymas – OL L 99, 2007, p. 18) 74 straipsniu, pakeistu Finansinio reglamento 83 straipsniu.

21 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimu *Printeos ir kt. / Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722) Bendrasis Teismas panaikino 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 1 dalies e punktą. Kadangi per nustatytą terminą apeliacinis skundas dėl šio sprendimo nebuvo pateiktas, jis tapo galutinis.

22 2017 m. sausio 26 d. Komisija ir *Printeos* pasikeitė elektroniniais laiškais. Komisija informavo *Printeos*, kad Bendrajam Teismui panaikinus 2014 m. sprendimą tiek, kiek juo jai skirta bauda, ji sugrąžins jai laikinai sumokėtą baudą. *Printeos* paprašė, kad į grąžinamą sumą būtų įtrauktos palūkanos nuo baudos sumos, priskaičiuotos nuo jos laikino sumokėjimo dienos, t. y. nuo 2015 m. kovo 9 d., taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto, t. y. tokią pačią palūkanų normą, numatytą 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 3 dalyje, jeigu bauda būtų sumokėta pavėluotai. Dviem tos pačios dienos elektroniniais laiškais Komisija atmetė šį prašymą ir priminė, kad, kaip nurodyta prie jos 2015 m. vasario 16 d. elektroninio laiško pridėtame informaciniame pranešime, laikinai gautos baudos investuojamos į fondą, o panaikinimo atveju grąžinamos kartu su garantuota grąža, grindžiama sistemos pelningumu. Tačiau laikotarpiu, kuriuo *Printeos* sumokėta bauda buvo investuota į BUFI fondą, pelningumas buvo neigiamas, todėl jai turi būti grąžinta tik pagrindinė šios baudos dalis.

23 2017 m. sausio 27 d. *Printeos*, remdamasi SESV 266 straipsniu ir 2001 m. spalio 10 d. Sprendimu *Corus UK / Komisija* (T-171/99, EU:T:2001:249), pakartojo savo reikalavimą sumokėti palūkanas.

24 2017 m. vasario 1 d. Komisija grąžino *Printeos* 2015 m. kovo 9 d. jos sumokėtą baudą. Tačiau 2017 m. vasario 3 d. elektroniniame laiške ji atmetė argumentus, kuriais *Printeos* grindė savo prašymą sumokėti palūkanas, ir pabrėžė, kad pati *Printeos* nusprendė laikinai sumokėti baudą, o ne pateikti finansinę garantiją, be to, ji puikiai žinojo, kad laikinai sumokėta suma bus investuota į fondą, kurio veikimas ir garantuojamos grąžos sąvoka detaliai paaiškinta „informaciniame pranešime“, pridėtame prie 2015 m. vasario 16 d. elektroninio laiško.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

25 2017 m. kovo 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu *Printeos* pareiškė ieškinį ir juo pirmiausia prašė priteisti iš Komisijos jai sumokėti, pirma, 184 592,95 EUR dydžio kompensacines palūkanas, skaičiuojamas nuo 4 729 000 eurų sumos, pritaikius ECB refinansavimo normą, padidintą 2 procentiniais punktais, už laikotarpį nuo 2015 m. kovo 9 d. iki 2017 m. vasario 1 d., arba palūkanų normą, kurią Bendrasis Teismas laiko tinkama, ir, antra, kompensacines palūkanas nuo 184 592,95 euro sumos, pritaikius ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto, arba palūkanų normą, kurią Bendrasis Teismas laiko tinkama, o nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti du 2017 m. sausio 26 d. Komisijos elektroninius laiškus.

26 Pirmieji du *Printeos* ieškinio reikalavimai buvo grindžiami pirmiausia SESV 266 straipsnio pirma pastraipa, o subsidiariai – SESV 266 straipsnio pirma pastraipa, 268 straipsniu, 340 straipsnio antra pastraipa ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 3 dalimi.

27 Per posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus *Printeos* nurodė, pirma, nebenorinti, kad SESV 266 straipsnio pirma pastraipa būtų pagrindinis jos ieškinio pirmojo reikalavimo teisinis pagrindas kaip savarankiška teisinės gynybos priemonė, ir, antra, patvirtino, kad ieškinyje nurodytos „kompensacinės palūkanos“ turi būti suprantamos kaip „delspinigiai“ pagal 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 30 punktą. Be to, ieškovė paprašė ieškinio pirmajame reikalavime nurodytą ECB refinansavimo normą padidinti iki 3,5 procentinio punkto.

28 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas iš dalies patenkino *Printeos* ieškinį ir pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą nurodė Europos Sąjungai, atstovaujamai Komisijos, vykdant 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimą *Printeos ir kt. / Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722) atlyginti šios bendrovės dėl 184 592,95 euro sumos, kuri jai turėjo būti pervesta kaip delspinigiai, priskaičiuoti nuo 2015 m. kovo 9 d. iki 2017 m. vasario 1 d., neišmokėjimo patirtą žalą. Be to, jis nurodė, kad prie *Printeos* mokėtinos kompensacijos bus pridėti delspinigiai, skaičiuojami nuo skundžiamo sprendimo paskelbimo iki visiško sumokėjimo, taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto, ir atmetė likusią ieškinio dalį.

29 Skundžiamo sprendimo 55–68 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo, ar buvo padarytas pakankamai aiškus SESV 266 straipsnio pirmos pastraipos pažeidimas.

30 Šiomis aplinkybėmis, remdamasis, be kita ko, 2015 m. vasario 12 d. Sprendimu *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83, 29 ir 30 punktai), Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 56 punkte pažymėjo, kad jei sprendimas, kuriuo skirta bauda, panaikinamas arba priimamas sprendimas dėl nepagrįstai pervestos sumos grąžinimo, jurisprudencijoje remiantis šia taisykle pripažįstama suinteresuotosios šalies teisė, kad jis būtų grąžintas į situaciją, kurioje buvo iki to sprendimo paskelbimo, o tai, be kita ko, reiškia, kad turi būti grąžinta nepagrįstai pagal panaikintą sprendimą sumokėta pagrindinė suma ir delspinigiai, nes delspinigių pervedimas yra sprendimo dėl

panaikinimo įvykdymo priemonė, kaip tai suprantama pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą, tiek, kiek juo siekiama kompensuoti nuostolius, kurių kreditorius patyrė dėl to, kad negalėjo disponuoti skola, ir paskatinti skolininką kuo greičiau įvykdyti sprendimą dėl panaikinimo.

31 Skundžiamo sprendimo 60–65 punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo klausimą, ar tai, kad Komisija nemokėjo *Printeos* delspinigių, ir Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnio 4 dalies a punkto įgyvendinimas yra 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722) vykdymas, atitinkantis iš SESV 266 straipsnio pirmos pastraipos kylančius reikalavimus. Jį išnagrinėjęs, skundžiamo sprendimo 66 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisija nepagrįstai manė, jog ši nuostata neleidžia jai vykdyti absoliučios ir besąlyginės pareigos mokėti delspinigius pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą. Jis pridūrė, kad „priskaičiuotos palūkanos“, kaip jos suprantamos pagal šio 90 straipsnio 4 dalies a punktą, negali būti laikomos „delspinigiais“ arba kompensacija, o yra konkrečiai susijusios su realiu teigiamu nagrinėjamos sumos investicijos pelningumu.

32 Taigi, skundžiamo sprendimo 67 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą, kaip ji aiškinama jurisprudencijoje, Komisija, vykdydama 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimą *Printeos ir kt. / Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722), turėjo ne tik *Printeos* atlyginti pagrindinę baudos sumą, bet ir sumokėti delspinigius.

33 Skundžiamo sprendimo 68 punkte Bendrasis Teismas atmetė Komisijos argumentus, susijusius su *Printeos* nepagrįstu praturtėjimu dėl to, kad pagrindinės baudos sumos pelningumas tuo laikotarpiu, kai ji buvo investuota į BUFI fondą, buvo neigiamas, motyvuodamas tuo, kad tokie argumentai tiesiogiai prieštarauja jurisprudencijoje pabrėžtai kompensacijos sumokant delspinigius logikai.

34 Skundžiamo sprendimo 69 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad padarytas pakankamai aiškus SESV 266 straipsnio pirmos pastraipos pažeidimas, galintis lemti Sąjungos deliktinę atsakomybę pagal šio straipsnio antrą pastraipą, aiškinamą atsižvelgiant į SESV 340 straipsnio antrą pastraipą.

35 Dėl kitų deliktinės Sąjungos atsakomybės atsiradimo sąlygų skundžiamo sprendimo 71 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad tai, jog Komisija nesilaikė pareigos mokėti delspinigius pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą, turi pakankamai tiesioginį ryšį su ieškovės patirta žala, kuri yra lygi prarastų delspinigių sumai.

36 Kiek tai susiję su atlygintinos žalos suma, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 75 punkte nustatė 184 592,95 EUR pagrindinę atlygintiną sumą, atitinkančią delspinigius, apskaičiuotus taikant ECB refinansavimo normą, padidintą dviem procentiniais punktais, už laikotarpį nuo 2015 m. kovo 9 d. iki 2017 m. vasario 1 d. Šio sprendimo 73 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad *Printeos* šią sumą nurodė ieškinio pirmajame reikalavime, o Komisija jos neginčijo.

37 Per posėdį pateiktą *Printeos* prašymą padidinti ECB refinansavimo normą iki 3,5 procentinio punkto Bendrasis Teismas atmetė skundžiamo sprendimo 74 punkte, nurodęs, kad jis yra pavėluotas ir prieštarauja šalių reikalavimų nekeičiamumo principui ir kad *ne ultra petita* principas draudžia Bendrajam Teismui priteisti daugiau, nei ieškinio pirmajame reikalavime reikalauja *Printeos*.

38 Kalbant apie prašymą priteisti delspinigius pagal antrąjį reikalavimą, pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 76 punkte Bendrasis Teismas priteisė *Printeos* delspinigius, skaičiuojamus nuo šio sprendimo paskelbimo dienos iki tol, kol Komisija visiškai juos sumokės, taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto. Vis dėlto šis prašymas buvo atmestas, kiek juo prašyta priteisti delspinigius nuo 2017 m. vasario 1 d.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

39 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– išnagrinėti bylą iš esmės ir *Printeos* prašymą atlyginti žalą ir Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnio 4 dalies a punkto neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą atmesti kaip nepagrįstus, o prašymą panaikinti du 2017 m. sausio 26 d. elektroninius laiškus atmesti kaip nepriimtiną arba kaip nepagrįstą, ir

– priteisti iš *Printeos* bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

40 *Printeos* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą,

– priešingu atveju, nagrinėjant bylą iš esmės, tenkinti jos prašymą atlyginti žalą ir priteisti iš Komisijos 184 592,95 euro dydžio žalos atlyginimą su delspinigiais, skaičiuojamais nuo ieškinio byloje T-201/17 pareiškimo dienos, t. y. 2017 m. kovo 31 d., kol faktiškai bus sumokėti šie delspinigiai,

– nepatenkinus šio reikalavimo, jei būtų atmestas jos prašymas atlyginti žalą, panaikinti 2017 m. sausio 26 d. dviejuose elektroniniuose laiškuose išdėstytą Komisijos sprendimą ir

– priteisti iš Komisijos abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

41 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu *Printeos* Teisingumo Teismo prašo:

– iš dalies panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą, susijusį su 184 592,95 euro dydžio delspinigiais, pridedamais prie atlygintinos žalos ir skaičiuojamais nuo to sprendimo paskelbimo dienos, ir, nagrinėjant bylą iš esmės, priteisti iš Komisijos delspinigius nuo šios atlygintinos žalos, apskaičiuotus taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto, ir skaičiuojamus nuo ieškinio byloje T-201/17 pareiškimo dienos, t. y. 2017 m. kovo 31 d., kol faktiškai bus sumokėti šie delspinigiai, ir

– priteisti iš Komisijos abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas,

42 Komisija prašo atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą kaip nepriimtiną arba kaip nepagrįstą ir priteisti iš *Printeos* su tuo susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

43 Grįsdama savo apeliacinį skundą Komisija nurodo penkis pagrindus, grindžiamus, pirma, Bendrojo Teismo padarytu teisės į gynybą ir *ne ultra petita* principo pažeidimu, antra, klaidingu SESV 266 straipsnio aiškinimu, trečia, tuo, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į naujus teisės aktus konkurencijos srityje, ketvirta, teisės klaida, susijusia su Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygomis, ir, penkta, teisėtumo ir teisinio saugumo principų pažeidimu.

44 Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmąjį pagrindą, paskui kartu antrąjį ir trečiąjį pagrindus, paskui penktąjį pagrindą ir galiausiai ketvirtąjį pagrindą.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Bendrojo Teismo padarytu teisės į gynybą ir „ne ultra petita“ principo pažeidimu

Šalių argumentai

45 Pirmajame pagrinde Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir pažeidė jos teisę į gynybą, nes leido *Printeos* pakeisti ginčo dalyką. Ji primena, kad per visą procesą Bendrajame Teisme ir iki klausimų pateikimo posėdyje stadijos *Printeos* prašė priteisti iš Komisijos sumą, kurią ji vadino „kompensacinėmis palūkanomis“. Tik atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą *Printeos* pervadino šią sumą į „delspinigius“.

46 Taigi, Komisija mano, kad taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas nepaisė Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su Sąjungos teismo pareiga išnagrinėti šalies reikalavimus tokius, kokie jie suformuluoti jos rašytiniuose dokumentuose, nepakeičiant nei jų dalyko, nei esmės, ir priėmė sprendimą *ultra petita*.

47 *Printeos* pripažįsta, kad perkvalifikavo ieškinyje reikalaujamas palūkanas, Bendrajam Teismui pateikus aiškų prašymą, tačiau pabrėžia, kad tai buvo tik paprastas palūkanų, kurių ji prašė, teisinio kvalifikavimo pakeitimas, nedarantis įtakos jos ieškinyje suformuluotam prašymui dėl 184 592,95 euro sumos, t. y. būtent tokios sumos, kuri nurodyta skundžiamo sprendimo rezoliucinėje dalyje, sumokėjimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

48 Reikia konstatuoti, kad Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje *Printeos* prašė priteisti iš Komisijos 184 592,95 euro dydžio palūkanas, kurias ji pavadino „kompensacinėmis“, ir į kurias, kaip mano, ji turėjo teisę už laikotarpį nuo laikino baudos, kuri jai skirta 2014 m. sprendimu, sumokėjimo iki tos dienos, kai Komisija grąžino šios baudos sumą.

49 Vis dėlto, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 32 punkto, atsakydama į Bendrojo Teismo per posėdį žodžiu pateiktą klausimą *Printeos* patvirtino, kad jos ieškinyje vartojama sąvoka „kompensacinės palūkanos“ turi būti suprantama kaip apimanti „delspinigius“, kaip jie suprantami pagal 2015 m. vasario 12 d. Sprendimą *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83, 30 punktas).

50 Komisijos, kuri remiasi, be kita ko, 2018 m. birželio 7 d. Sprendimu *Ori Martin / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas* (C-463/17 P, EU:C:2018:411, 18 punktas), teigimu, pripažinęs, kad *Printeos* perkvalifikavo jos prašomas palūkanas, Bendrasis Teismas, pažeisdamas Komisijos teisę į gynybą, pritarė draudžiamam ginčo dalyko pakeitimui, o tai reiškia, kad jis priėmė sprendimą *ultra petita*.

51 Šiam argumentui negalima pritarti. Iš skundžiamo sprendimo matyti, kad Bendrasis Teismas laikėsi 2018 m. birželio 7 d. Sprendimo *Ori Martin / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas* (C-463/17 P, EU:C:2018:411) 18 punkte nurodytos pareigos išnagrinėti įvairius ieškovo reikalavimus ir pagrindus tokius, kokie jie nurodyti jo pareiškimuose, neiškreipiant jų dalyko ir esmės.

52 Iš tiesų, priteisdamas *Printeos* palūkanas, kurias laikė „delspinigiais“, Bendrasis Teismas rėmėsi tik *Printeos* ieškinyje nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis, t. y. laikinu nagrinėjamos baudos sumokėjimu, 2014 m. sprendimo panaikinimu 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimu *Printeos ir kt. / Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722) ir Komisijos pareiga šio teismo sprendimo paskelbimo dieną grąžinti laikinai sumokėtą baudą.

53 Be to, Bendrasis Teismas priteisė *Printeos* kaip palūkanas kaip tik tokią sumą, kurios ji reikalavo ieškinyje. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 74 punkto, jis atmetė kaip pavėluotą ir šalių reikalavimų nekeičiamumo principui prieštaraujantį *Printeos* prašymą padidinti palūkanų normą, taikytiną apskaičiuojant prašomas palūkanas, palyginti su ieškinyje prašoma palūkanų norma.

54 Žinoma, Bendrasis Teismas *Printeos* prašomus palūkanas kvalifikavo kitaip nei ji. Tačiau tai darydamas jis tik taikė teisinį kvalifikavimą, kuris jam atrodė tinkamas atsižvelgiant į *Printeos* nurodytas faktines aplinkybes, pagal *iura novit curia* principą.

55 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad pareiga mokėti delspinigius siekiama kompensuoti nuostolius, kurių kreditorius patyrė dėl to, kad negalėjo disponuoti jam grąžintina skola, ir paskatinti skolininką kuo greičiau įvykdyti sprendimą dėl panaikinimo (žr. 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International*, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 30 punktą). Tokia pareiga gali būti taikoma tik tuo atveju, kai pagrindinio skolinio įsipareigojimo suma yra aiški arba bent jau ją galima nustatyti remiantis objektyviais kriterijais.

56 Kalbant apie kompensacines palūkanas, pažymėtina, kad šia palūkanų kategorija iš esmės siekiama kompensuoti laiką, praėjusį iki tada, kai patirtos žalos dydį įvertina teismas, neatsižvelgiant į bet kokį skolininkui priskiriamą vėlavimą. Taigi, ji patenka į ginčų dėl Sąjungos deliktinės atsakomybės taikymo sritį pagal SESV 266 straipsnio antrą pastraipą ir 340 straipsnį (2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International*, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 37 punktas).

57 Dėl Bendrojo Teismo sprendimo, kad *Printeos* ieškinyje nurodytos faktinės aplinkybės, jei būtų įrodytos, pateisina nurodymą Komisijai sumokėti šiai bendrovei jos reikalaujamą sumą kaip delspinigius, kaip jie suprantami pagal šio sprendimo 55 punkte nurodytą jurisprudenciją, reikia pažymėti, kad, nepažeisdamas *ne ultra petita* principo, jis galėjo perkvalifikuoti prašymą sumokėti šią sumą į prašymą sumokėti delspinigius, ką, beje, pati *Printeos* patvirtino atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą.

58 Nors teismo sprendimas turi būti priimtas tik dėl šalių, kurios turi apibrėžti ginčo ribas, pareikštų reikalavimų, teismas negali apsiriboti tik jų argumentais, nurodytais reikalavimams pagrįsti, nes priešingu atveju teismas kartais būtų priverstas grįsti savo sprendimą klaidingais teisiniais argumentais (2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 65 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

59 Taigi, šios bylos aplinkybės skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2018 m. birželio 7 d. Sprendimas *Ori Martin / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas* (C-463/17 P, EU:C:2018:411), kuriuo remiasi Komisija, aplinkybių. Kaip matyti iš šio sprendimo 23 punkto, toje byloje Bendrasis Teismas nagrinėjo klausimą, ar atsakovė padarė kitokį pažeidimą, nei savo ieškinyje nurodė ieškovė.

60 Vis dėlto, kaip pažymėta, šioje byloje Bendrasis Teismas rėmėsi tik *Printeos* nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis ir jai priteisė būtent tokią sumą, kokios ji reikalavo ieškinyje. Tai darydamas jis nei sutiko su draudžiamu ginčo dalyko pakeitimu vykstant procesui, nei pažeidė Komisijos teisę į gynybą.

61 Taigi, šis pagrindas yra nepagrįstas ir turi būti atmestas.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų, grindžiamų atitinkamai klaidingu SESV 266 straipsnio aiškinimu ir tuo, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į naujus teisės aktus konkurencijos srityje

Šalių argumentai

62 Antrajame pagrinde Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 55 ir 56 punktuose nusprendė, kad šios bylos aplinkybėmis SESV 266 straipsnio pirmoje pastraipoje Komisijai nustatyta absoliuti ir besąlyginė pareiga sumokėti delspinigius nuo laikino nagrinėjamos baudos sumokėjimo dienos. Jos nuomone, toks aiškinimas išplaukia iš klaidingo Teisingumo Teismo ir paties Bendrojo Teismo jurisprudencijos aiškinimo.

63 Trečiajame pagrinde Komisija teigia, kad iš SESV 266 straipsnio matyti, jog institucija, kurios aktas buvo panaikintas, privalo imtis būtinų priemonių teismo sprendimui dėl panaikinimo įvykdyti. Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnis yra šios pareigos įgyvendinimo mechanizmas baudų, skiriamų už konkurencijos taisyklių pažeidimą, atveju. Kadangi Komisija priėmė naują sprendimą po to, kai buvo panaikintas 2014 m. sprendimas, ir taikė šio Deleguotojo reglamento 90 straipsnį nagrinėjamos baudos grąžinimui, ji mano, kad visiškai įvykdė savo pareigas pagal SESV 266 straipsnį. Jos nuomone, atsižvelgiant į šį 90 straipsnį, kuris priimtas po to, kai susiklostė byloje, kurioje priimtas 2015 m. vasario 12 d. Sprendimas *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83), nagrinėtos faktinės aplinkybės, tame sprendime padarytos išvados turi būti patikslintos.

64 Komisija mano, kad turėjo sumokėti delspinigius *Printeos* tik tuo atveju, jei būtų vėlavusi grąžinti jos sumokėtą baudą, panaikinus 2014 m. sprendimą. Todėl, jos nuomone, skundžiamo sprendimo 67 punkte Bendrasis Teismas pažeidė delspinigių, kuriais siekiama paskatinti skolininką nedelsiant įvykdyti pareigą sumokėti skolą, esmę ir tikslą. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 56 punkto, Bendrasis Teismas supainiojo delspinigius ir kompensacines palūkanas, o to sprendimo 32 punkte klaidingai aiškino 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 30 punktą. Komisija pabrėžia, kad kompensacines palūkanas ji turėjo mokėti tik jei nuo šios baudos sumokėjimo iki jos sumos grąžinimo dienos būtų nuvertėję pinigai. Tačiau šiuo atveju pinigai nenuvertėjo.

65 *Printeos* ginčija Komisijos argumentus ir nekeičia Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnio neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo, kurį pateikė Bendrajame Teisme.

Teisingumo Teismo vertinimas

66 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad kai pinigų sumos gaunamos pažeidžiant Sąjungos teisę, iš šios teisės kyla pareiga jas grąžinti kartu su palūkanomis (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Littlewoods Retail ir kt.*, C-591/10, EU:C:2012:478, 26 punktą).

67 Taip, be kita ko, yra tuo atveju, kai sumos buvo gautos taikant Sąjungos teisės aktą, kurį Sąjungos teismas pripažino negaliojančiu arba panaikino (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 18 d. Sprendimo *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

68 Kalbant konkrečiai apie tai, kad Sąjungos teismas panaikino aktą, pagal kurį Sąjungai buvo pervesta pinigų suma, pažymėtina, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog delspinigių pervedimas yra sprendimo dėl panaikinimo įvykdymo priemonė, kaip tai suprantama pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą, tiek, kiek juo siekiama kompensuoti nuostolius, kurių kreditorius patyrė dėl to, kad negalėjo disponuoti skola, ir paskatinti skolininką kuo greičiau įvykdyti sprendimą dėl panaikinimo (2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International*, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 30 punktas).

69 Vadinasi, skundžiamo sprendimo 55 ir 56 punktuose iš esmės išdėstęs tuos pačius argumentus, kurie išdėstyti šio sprendimo 66–68 punktuose, Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos.

70 Dėl Komisijos argumento, grindžiamo Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsniu, reikia pažymėti, kaip tai padarė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte, kad antrinės teisės nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į pirminės teisės nuostatas, įskaitant SESV 266 straipsnį.

71 Taigi, skundžiamo sprendimo 66 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad šis 90 straipsnis nedraudžia Komisijai vykdyti savo pareigos sumokėti delspinigius.

72 Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Komisija gautas sumas laikinai investuoja į finansinį turtą – taip užtikrinama, kad pinigai bus saugūs ir likvidūs ir bus gauta teigiama grąža. Be to, pagal šio straipsnio 4 dalies a punktą, kai bauda arba nuobauda panaikinama arba sumažinama, išnaudojus visas teisines gynimo priemones neteisingai surinktos sumos grąžinamos kartu su priskaičiuotomis palūkanomis.

73 Taigi, remiantis Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsniu negalima daryti išvados, kad tuo atveju, kai Komisija privalo grąžinti laikinai gautos baudos sumą, ji visais atvejais atleidžiama nuo pareigos kartu su šia suma mokėti delspinigius.

74 Žinoma, nors „priskaičiuotos palūkanos“, kurias Komisija pagal šio straipsnio 4 dalį privalo pervesti suinteresuotajam asmeniui, kai grąžina jo nepagrįstai sumokėtą kapitalą, yra tokios pačios ar didesnės už delspinigius, mokėtinus už šį kapitalą, Komisija neturi, greta susikaupusių palūkanų, suinteresuotajam asmeniui mokėti dar ir delspinigių.

75 Vis dėlto taip nėra tuo atveju, kai priskaičiuotų palūkanų suma yra mažesnė už mokėtinus delspinigius arba net kai nėra priskaičiuota palūkanų dėl to, kad investuoto kapitalo grąža yra neigiama.

76 Tokiu atveju vykdydama iš SESV 266 straipsnio kylančią savo pareigą Komisija turi sumokėti suinteresuotajam asmeniui skirtumą tarp „priskaičiuotų palūkanų“, kaip jos suprantamos pagal Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnio 4 dalį, sumos ir delspinigių, mokėtinų už laikotarpį nuo tos sumos sumokėjimo iki jos grąžinimo dienos, sumos.

77 Kadangi šioje byloje neginčijama, kad Komisijai investavus baudos, kurią *Printeos* sumokėjo vykdydama 2014 m. sprendimą, sumą nesusidarė palūkanos, Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad, panaikinus šį sprendimą, grąžindama šią sumą *Printeos* Komisija privalo pridėti palūkanas ir kad Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnis tam netrukdo.

78 Bendrasis Teismas taip pat teisingai kvalifikavo šias palūkanas kaip „delspinigius“. Iš tiesų tai yra palūkanos, mokėtinos kartu su pagrindiniu skoliniu įsipareigojimu, kurio suma yra aiški – 2014 m. sprendimu *Printeos* skirtos baudos suma, kurią ji laikinai sumokėjo ir kuri jai turėjo būti grąžinta panaikinus šį sprendimą. Kaip matyti iš šio sprendimo 55 punkte nurodytos jurisprudencijos, mokėtinos palūkanos tokiu atveju yra delspinigiai.

79 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime nesupainiojo delspinigių ir kompensacinių palūkanų. Kadangi *Printeos* grąžintina pagrindinė skola buvo aiški ir neturi būti vertinama teisme, iš šio sprendimo 56 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, kad šiuo atveju reikia mokėti ne kompensacines palūkanas.

80 Šių argumentų nepaneigia 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimas *Europos Sąjunga / Guardian Europe* ir *Guardian Europe / Europos Sąjunga* (C-447/17 P ir C-479/17 P, EU:C:2019:672), kuriuo savo rašytinuose dokumentuose remiasi Komisija.

81 Iš to sprendimo 56 straipsnio matyti, kad siekdama nustatyti delspinigių, kurie panaikinus baudą turi būti pervesti įmonei, prieš tai sumokėjusiai Komisijos paskirtą baudą, dydį, ši institucija turi taikyti Deleguotajame reglamente Nr. 1268/2012 šiuo tikslu nustatytą palūkanų normą. Tačiau tai yra

nuoroda ne į šio reglamento 90 straipsnį, kuriame neminima jokia palūkanų norma, bet į jo 83 straipsnį, kuriame nustatyta iki nurodyto termino pabaigos negrąžintų gautinų sumų palūkanų norma.

82 Be to, reikia priminti, kad, kaip matyti iš 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Europos Sąjunga / Guardian Europe* ir *Guardian Europe / Europos Sąjunga* (C-447/17 P ir C-479/17 P, EU:C:2019:672) 54 punkto, byloje, kurioje priimtas tas teismo sprendimas, Komisija priėmė sprendimą grąžinti atitinkamai įmonei dalį Sąjungos teismo panaikintos baudos kartu su delspinigiais, kurių sumos ta įmonė neginčijo.

83 Teisingumo Teismo buvo prašoma tik nustatyti, ar tai, kad ta įmonė tos sumos neginčijo, yra kliūtis pareikšti ieškinį dėl žalos, kilusios dėl prarastos galimybės disponuoti nepagrįstai sumokėta suma, kurios nepadengia Komisijos mokėtini delspinigiai, atlyginimo, ir į šį klausimą jis atsakė neigiamai (2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Europos Sąjunga / Guardian Europe* ir *Guardian Europe / Europos Sąjunga*, C-447/17 P ir C-479/17 P, EU:C:2019:672, 64 punktas).

84 Komisijos argumentui, kad jos pareiga grąžinti laikinai sumokėtą baudą atsirado tik teismo sprendimo dėl šios baudos panaikinimo paskelbimo dieną, todėl delspinigiai, priskaičiuoti nuo laikino šios baudos sumokėjimo dienos, negali būti paskata „kuo greičiau įvykdyti teismo sprendimą dėl panaikinimo“, kaip pažymėta 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 30 punkte, taip pat negalima pritarti.

85 Viena vertus, ši paskata yra tik vienas iš dviejų šiame sprendime Teisingumo Teismo numatytų delspinigių mokėjimo tikslų. Delspinigių, skaičiuojamų nuo laikino nagrinėjamos baudos sumokėjimo dienos, nustatymu siekiama kito Teisingumo Teismo nurodyto tikslo – kompensuoti baudą sumokėjusiai įmonei nuostolius, kurių ji patyrė dėl to, kad negalėjo disponuoti savo kapitalu laikotarpiu nuo laikino baudos sumokėjimo iki jos grąžinimo dienos.

86 Kita vertus, panaikinus sprendimą, pagal kurį reikia laikinai sumokėti sumą, kaip antai baudą už konkurencijos taisyklių pažeidimą, pareiga grąžinti sumokėtą sumą kartu su delspinigiais, skaičiuojamais nuo šios sumos sumokėjimo dienos, skatina atitinkamą instituciją labai atidžiai viską vertinti priimant tokius sprendimus, dėl kurių asmeniui gali tekti nedelsiant sumokėti dideles sumas.

87 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad antrasis ir trečiasis pagrindai yra nepagrįsti ir turi būti atmesti.

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo teisėtumo ir teisinio saugumo principų pažeidimu

Šalių argumentai

88 Penktajame pagrinde Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir pažeidė teisėtumo ir teisinio saugumo principus, kai nusprendė, kad ji turėjo sumokėti *Printeos* palūkanas nuo grąžintinos baudos sumos, apskaičiuotas remiantis kitu pagrindu, nei numatytas 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje. Ji pabrėžia, kad *Printeos* neginčijo šios nuostatos, todėl ji yra galutinė. Be to, ji pakartoja savo argumentus, išdėstytus trečiajame ir ketvirtajame pagrinduose, kad neprivalo mokėti palūkanų *Printeos*, nes panaikinus 2014 m. sprendimą ji greitai grąžino jos sumokėtą baudą ir laikotarpiu nuo šios baudos sumokėjimo iki jos grąžinimo dienos pinigai nenuvertėjo.

89 *Printeos* ginčija Komisijos argumentus ir mano, kad penktąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

90 Dėl nagrinėjant antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus išdėstytų motyvų reikia iš karto atmesti Komisijos argumentus, susijusius, pirma, su tuo, kad panaikinus 2014 m. sprendimą ji greitai grąžino *Printeos* skirtą baudą, ir, antra, su tariamu pinigų nuvertėjimo nebuvimu nuo šios baudos sumokėjimo iki jos grąžinimo dienos. Iš tikrųjų tai tik argumentų, kurie jau buvo išnagrinėti ir atmesti analizuojant šiuos du pagrindus, pakartojimas.

91 Komisijos argumentui, kad 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 3 dalies antros pastraipos neginčijo *Printeos* ir nepanaikino Bendrasis Teismas, todėl ji privalo sumokėti šiai bendrovei palūkanas tik Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnyje, minimame šio 2 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, nustatytomis sąlygomis, taip pat negalima pritarti.

92 Reikia pažymėti, kad 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatytos tik sąlygos, kuriomis šiame sprendime nurodyta įmonė, pareiškusi ieškinį, turi sumokėti baudos sumą nepasibaigus nustatytam terminui, pateikdama priimtiną finansinę garantiją arba laikinai sumokėdama baudos sumą pagal Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnį. Vadinasi, ši nuostata nereglamentuoja sąlygų, kuriomis Komisija šio sprendimo panaikinimo atveju turi grąžinti įmonės laikinai sumokėtą baudą su palūkanomis.

93 Be to, 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje tik pakartojama tai, kas numatyta Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnyje. Kaip matyti iš šio sprendimo 71 punkto, šis straipsnis negali atleisti Komisijos nuo pareigos sumokėti delspinigius įmonei, kurios situacija yra tokia kaip *Printeos*.

94 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 68 punkto, panaikinus sprendimą, kuriuo skiriama bauda už konkurencijos taisyklių pažeidimą, Komisijos pareiga grąžinti laikinai sumokėtą baudą su delspinigiais už laikotarpį nuo laikino šios baudos sumokėjimo iki jos grąžinimo tiesiogiai kyla iš SESV 266 straipsnio.

95 Darytina išvada, kad Komisija neturi kompetencijos individualiu sprendimu nustatyti sąlygų, kuriomis ji mokės delspinigius panaikinus sprendimą, kuriuo skirta laikinai sumokėta bauda.

96 Taigi, penktąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo, grindžiamo teisės klaida, kiek tai susiję su Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygomis

Šalių argumentai

97 Ketvirtajame pagrinde Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad atsisakymas mokėti palūkanas nuo *Printeos* skirtos baudos sumos už laikotarpį nuo šios baudos laikino sumokėjimo iki jos grąžinimo dienos yra pakankamai akivaizdus SESV 266 straipsnio pažeidimas, dėl kurio *Printeos* patyrė realią ir kiekybiškai įvertinamą žalą, kurią ji turi atlyginti.

98 Šiuo atveju Komisija pakartoja savo argumentus, išdėstytus kituose apeliacinio skundo pagrinduose, jog, pirma, Bendrasis Teismas rėmėsi klaidingu SESV 266 straipsnio aiškinimu ir nepakankamai atsižvelgė į Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 90 straipsnį ir 2014 m. sprendimo 2 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, kurios *Printeos* neginčijo, ir, antra, jog laikotarpiu nuo baudos sumokėjimo iki jos grąžinimo dienos nenuvertėjo pinigai.

99 Ji priduria, kad *Printeos* bet kuriuo atveju neįrodė, jog patyrė žalos, laikinai sumokėjusi 2014 m. sprendimu jai skirtą baudą. Konkrečiai kalbant, per administracinę procedūrą *Printeos* nei nenurodė, kad negali mokėti šios baudos, nei įrodė, kad būtent dėl šios priežasties ji turėjo ieškoti išorinio finansavimo. Komisija teigia, kad, priešingai, nei nurodyta skundžiamo sprendimo 73 punkte, ji niekada nesutiko su *Printeos* reikalaujama grąžintina suma ar juo labiau su pagrindu, kuriuo remdamasi ji prašė grąžinti tą sumą.

100 *Printeos* ginčija apeliančių argumentus ir mano, kad ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

101 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ketvirtajame pagrinde Komisija pakartoja argumentus, kuriuos pateikė dėl kitų apeliacinio skundo pagrindų ir kurie jau yra išnagrinėti, todėl šiuos argumentus reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, kuriais pagrįstas tų pagrindų atmetimas.

102 Taigi reikia išnagrinėti tik Komisijos argumentus, kad tai, jog ji nemokėjo *Printeos* delspinigių, nėra pakankamai akivaizdus SESV 266 straipsnio pažeidimas ir nesukėlė jai jokios žalos.

103 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, kai Sąjungos institucija turi tik labai nedidelę diskreciją arba išvis jos neturi, paprasčiausio Sąjungos teisės pažeidimo gali užtekti nuspręsti, jog padarytas pakankamai aiškus šios teisės pažeidimas, galintis sukelti Sąjungos deliktinę atsakomybę (2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Bergaderm ir Goupil / Komisija*, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 44 punktas ir 2007 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Holcim (Deutschland) / Komisija*, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 47 punktas).

104 Iš šio sprendimo 67 ir 68 punktų matyti, kad panaikinus 2014 m. sprendimą Komisija turėjo grąžinti *Printeos* laikinai sumokėtą baudą su delspinigiais ir neturėjo jokios diskrecijos dėl to, ar reikia juos mokėti.

105 Be to, kadangi Komisija nemokėjo *Printeos* delspinigių, akivaizdu, kad ji patyrė žalos, lygios negautų delspinigių sumai. Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai priteisė iš Komisijos šią sumą.

106 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas nepagrįstas ir turi būti atmestas, kaip ir visas apeliacinis skundas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

Šalių argumentai

107 *Printeos* primena, kad skundžiamo sprendimo 76 ir 77 punktuose Bendrasis Teismas, priimdamas sprendimą dėl jos antrojo reikalavimo, nusprendė jai priteisti delspinigius, apskaičiuotus taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentiniais punktais, nuo 184 592,95 euro sumos, tik nuo teismo sprendimo paskelbimo dienos iki visiško sumokėjimo, o ne, kaip ji reikalavo, nuo 2017 m. vasario 1 d., kada buvo grąžinta bauda.

108 Pasak *Printeos*, dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos skundžiamame sprendime dėl delspinigių, taikomų grąžintinai baudai, Bendrasis Teismas turėjo priteisti iš Komisijos delspinigius nuo 184 592,95 euro dydžio žalos sumos, skaičiuojamus nuo nepagrįstai sumokėtos baudos grąžinimo arba vėliausiai nuo ieškinio pareiškimo dienos, t. y. nuo 2017 m. kovo 31 d.

109 Taigi *Printeos* prašo Teisingumo Teismo priteisti jai delspinigius, taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto, nuo 184 592,95 EUR sumos, skaičiuojamus nuo ieškinio byloje T-201/17 pareiškimo dienos, t. y. nuo 2017 m. kovo 31 d.

110 Komisija pirmiausia atsako, kad priešpriešinis apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes dėl jo keičiasi *Printeos* Bendrajame Teisme pateikti reikalavimai.

111 Komisija bet kuriuo atveju mano, kad priešpriešinis apeliacinis skundas yra nepagrįstas ir turi būti atmestas, nes dėl jos apeliaciniame skunde išdėstytų priežasčių *Printeos* neturi teisės į palūkanas. Ji priduria, kad *Printeos* klaidingai teigia, jog 184 592,95 EUR suma buvo fiksuota, nes vienintelė suma, kuri buvo fiksuota ir nustatyta prieš pareiškiant ieškinį Bendrajame Teisme, buvo *Printeos* laikinai sumokėta baudos suma. Taigi, palūkanos, kurios galėjo susidaryti nuo tos sumos, buvo nustatytos, beje klaidingai, tik skundžiamame sprendime.

112 Komisijos teigimu, palūkanos, kurių *Printeos* reikalauja Bendrajame Teisme pateikusi antrąjį reikalavimą, yra palūkanos nuo palūkanų. Iš 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83, 54 ir 76 punktai) matyti, kad palūkanų kapitalizavimas nėra pateisinamas.

Teisingumo Teismo vertinimas

113 Pirmiausia reikia atmesti Komisijos pateiktą prieštaravimą dėl priešpriešinio apeliacinio skundo priimtinumo.

114 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo, Bendrajame Teisme pateiktame antrajame reikalavime *Printeos* prašė priteisti iš Komisijos jai sumokėti palūkanas nuo 184 592,95 euro sumos už laikotarpį nuo 2017 m. vasario 1 d. iki faktinio šios sumos sumokėjimo dienos.

115 Šis laikotarpis apima laikotarpį nuo 2017 m. kovo 31 d., kai *Printeos* pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme, iki faktinio šiuo ieškiniu reikalautos pagrindinės sumos sumokėjimo dienos.

116 Darytina išvada, kad iš dalies panaikinus skundžiamą sprendimą prašydama Teisingumo Teismo priteisti iš Komisijos palūkanas nuo 184 592,95 euro sumos už pirmesniame punkte nurodytą laikotarpį *Printeos* nepakeitė Bendrajame Teisme nagrinėto ginčo dalyko. Ji tiesiog atsisakė dalies savo antrojo reikalavimo Bendrajame Teisme, t. y. dalies, susijusios su palūkanų mokėjimu už laikotarpį nuo 2017 m. vasario 1 d. iki kovo 31 d.

117 Taigi, priešpriešinis apeliacinis skundas yra priimtinas ir turi būti išnagrinėtas iš esmės. Vis dėlto, kadangi *Printeos* ginčija tai, kad Bendrasis Teismas atmetė jos prašymą sumokėti palūkanas nuo jos ieškinyje reikalaujamos pagrindinės sumos tik už laikotarpį nuo 2017 m. kovo 31 d., kai pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme, reikia remtis tik šiuo laikotarpiu.

118 Reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 76 punkte Bendrasis Teismas, remdamasis 2017 m. sausio 10 d. Sprendimu *Gascogne Sack Deutschland ir Gascogne / Europos Sąjunga* (T-577/14, EU:T:2017:1, 178 ir 179 punktai), nurodė, jog *Printeos* reikia priteisti delspinigius, skaičiuojamus nuo šio sprendimo paskelbimo dienos iki tol, kol Komisija visiškai juos sumokės, taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto.

119 Skundžiamo sprendimo 77 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad reikia atmesti antrąjį *Printeos* reikalavimą, kiek juo prašoma priteisti delspinigius nuo 2017 m. vasario 1 d.

120 Taigi, reikia konstatuoti, kad, be nuorodos į 2017 m. sausio 10 d. Sprendimo *Gascogne Sack Deutschland ir Gascogne / Europos Sąjunga* (T-577/14, EU:T:2017:1) 178 ir 179 punktus, Bendrasis Teismas nepateikė jokių šio sprendimo pirmesniame punkte nurodyto *Printeos* prašymo atmetimo motyvų. Kaip matyti iš 2017 m. sausio 10 d. Sprendimo *Gascogne Sack Deutschland ir Gascogne / Europos Sąjunga* (T-577/14, EU:T:2017:1) 171–173 punktų, tas sprendimas susijęs su kitokia situacija, nei nagrinėjama šioje byloje, nes jame buvo nustatytos kompensacinės palūkanos nuo ieškinio pareiškimo dienos, todėl delspinigių už tą patį laikotarpį nustatymas nebuvo pagrįstas.

121 Be to, priešingai, nei teigia Komisija, 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 54 ir 76 punktuose Teisingumo Teismas neuždraudė visais atvejais kapitalizuoti Sąjungos institucijos mokamų palūkanų, o tik konstatavo, kad jokia konkreti bylos, kurioje priimtas tas sprendimas, aplinkybė nepagrindžia tokio kapitalizavimo.

122 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad, viena vertus, Komisijos pareiga grąžinti *Printeos* laikinai sumokėtą baudą su delspinigiais kyla iš SESV 266 straipsnio ir su juo susijusios Teisingumo Teismo jurisprudencijos, be kita ko, 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija / IPK International* (C-336/13 P, EU:C:2015:83, 31 ir 71 punktai).

123 Kita vertus, iš skundžiamo sprendimo 22 ir 25 punktų matyti, kad *Printeos* aiškiai priminė Komisijai jos pareigas, kylančias iš SESV 266 straipsnio ir su juo susijusios jurisprudencijos, ir prašė grąžinti ne tik jos laikinai sumokėtą baudą, bet ir sumokėti palūkanas nuo šios sumos, skaičiuojamas nuo baudos sumos sumokėjimo dienos iki jos grąžinimo dienos. Tačiau Komisija atsisakė mokėti tokias palūkanas ir grąžino tik šios baudos sumą.

124 Šios bylos ypatingos aplinkybės pateisino palūkanų, kurias savo ieškinyje Bendrajame Teisme reikalavo sumokėti *Printeos*, kapitalizavimą. Iš tiesų, jei nebūtų tokios kapitalizacijos, *Printeos* visai nebūtų atlyginta už tai, kad laikotarpiu nuo ieškinio pareiškimo iki skundžiamo sprendimo paskelbimo dienos ji negalėjo disponuoti palūkanų suma, kurią pagal SESV 266 straipsnį turėjo teisę gauti kartu su grąžinama baudos, laikinai sumokėtos Komisijai, suma, nors ji Komisijos aiškiai prašė sumokėti palūkanas, bet ši neteisėtai atsisakė tai padaryti.

125 Darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 77 punkte atmetęs antrąjį *Printeos* reikalavimą, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2017 m. kovo 31 d., Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

126 Vadinasi, reikia tenkinti priešpriešinį apeliacinį skundą ir panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

127 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.

128 Taip yra šioje byloje, kalbant apie antrąjį *Printeos* ieškinio reikalavimą.

129 Dėl šio sprendimo 122–124 punktuose išdėstytų priežasčių reikia patenkinti antrąjį *Printeos* ieškinio reikalavimą ir priteisti jai delspinigius nuo 184 592,95 euro sumos, skaičiuojamus nuo 2017 m. kovo 31 d. iki tol, kol Komisija visiškai juos sumokės, taikant ECB refinansavimo normą, padidintą 3,5 procentinio punkto, pagal analogiją su Deleguotojo reglamento Nr. 1268/2012 83 straipsnio 2 dalies b punktu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

130 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

131 Kadangi šiuo atveju *Printeos* reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos ir ši pralaimėjo bylą, ji turi padengti ne tik savo, bet ir *Printeos* bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-201/17 ir per procesą Teisingumo Teisme.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Panaikinti 2019 m. vasario 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Printeos / Komisija* (T-201/17, EU:T:2019:81) rezoliucinės dalies 2 punktą.**

3. **Priteisti iš Europos Komisijos sumokėti *Printeos SA* palūkanas, apskaičiuotas taikant palūkanų normą, kurią Europos Centrinis Bankas (ECB) taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintą 3,5 procentinio punkto, nuo 184 592,95 euro sumos už laikotarpį nuo 2017 m. kovo 31 d. iki visiško sumokėjimo dienos.**

4. **Europos Komisija padengia ne tik savo per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-201/17 ir per procesą Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas, bet ir *Printeos SA* per šiuos procesus patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.